

foc i lloc

La síndrome del presoner

Els progressistes volem la reforma de la funció pública

DELFI **ROCA**

Hi havia una vegada dos funcionaris que a l'hora de negociar amb el Govern preferien trair-se a cooperar entre ells, malgrat que fer-ho els anava en contra. Ambdós volien augmentar al màxim el propi benefici, independentment del benefici del seu company. Tot i que de col·laborar entre ells obtindrien un resultat global millor. Es tracta del famós dilema del presoner, del qual alguns en saben treure rèdit polític. Els treballadors de l'administració haurien de tenir present aquest dilema en negociar la reforma de la funció pública. Una reforma encapçalada per un Govern escollit gràcies, en part, al suport d'un ampli sector dels treballadors de l'administració. Un Govern que travessa una greu crisi de confiança entre els treballadors públics. Perquè els va fer creure que complirien els acords, tàcits o explícits, en què es basa la relació entre els elegits i els seus votants. El de Martí ha estat el mandat amb més manifestacions i protestes en 25 anys; tanmateix, el seu Govern ha estat incapaç de dur a terme la promesa reforma de l'administració, malgrat que es va trobar sobre la taula els 30 acords amb el personal, aconseguits pel seu predecessor. Ha preferit anar

fent la viu-viu durant set anys abans que aprofitar l'èxit d'aquella tasca negociadora. Mentrestant, els treballadors han constatat l'augment de prebendes per als fidels, i el manteniment de la hibernació per a la resta. Això ha acabat generant una sensació de cansament generalitzat. Especialment ara, quan sembla que hi ha certa urgència per tancar aquest tema, abans d'unes probables eleccions anticipades. Això es nota en manifestacions de membres destacats de DA, com que el Govern no tenia l'obligació de negociar, o que els sindicats obstaculitzen la reforma. Atès, doncs, que és arriscat pretendre arribar a un bon acord en un clima de tensió, amb nervis i cansament, recórrer a la mediació per trobar una solució seria recomanable. Perquè Andorra es mereix quelcom millor. És cert que Andorra necessita una administració pública més àgil, transparent, respectuosa amb els ciutadans i ciutadanes i al seu servei. Els progressistes volem la reforma de la funció pública. Però tot això requereix una cosa fonamental: el reconeixement, la valoració, la promoció i el prestigi del servei públic, dels servidors públics, és a dir, dels funcionaris.